

„Projektowanie”: wytyczne dla autorek i autorów

Przypisy

Stosujemy przypisy dolne według następującego schematu:

- w przypadku książki:

inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł dzieła (kursywą), tłumacz (jeśli dzieło jest tłumaczeniem), wydawca, miejsce i rok wydania, numer strony której dotyczy przypis

np. S. Venturi, D. Scott Brown, S. Izenour, *Uczyć się od Las Vegas. Zapomniana symbolika formy architektonicznej*, przeł. A. Porębska, Wydawnictwo Karakter, Kraków 2013, s. 68.

- w przypadku pracy zbiorowej:

tytuł dzieła (kursywą), inicjał imienia i nazwisko redaktora, wydawca, miejsce i rok wydania, numer strony

np. *The design history reader*, red. G. Lees-Maffei, R. Houze, Berg, Oxford, New York 2010, s. 91.

- w przypadku pracy będącej częścią większej całości:

inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł dzieła (kursywą), [w:] tytuł całego opracowania (kursywą), inicjał imienia i nazwisko redaktora, wydawca, miejsce i rok wydania, numer strony

np. J. Jacobs, *Śródmieście jest dla ludzi*, [w:] *Chwała miasta*, red. B. Świątkowska, Fundacja Bęc Zmiana, Warszawa 2012, s. 115.

- w przypadku artykułu w czasopiśmie:

inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł artykułu (kursywą), tytuł czasopisma (w cudzysłowie), numer, rocznik, strona.

np. P. Korduba, *Ludowość – leitmotiv polskiego wzornictwa*, „Herito”, nr 24/2016, s. 128.

- w przypadku strony internetowej:

inicjał imienia i nazwisko autora, tytuł materiału (kursywą), tytuł strony (w cudzysłowie), adres strony, data dostępu

np. Ł. Najder, *Trzeba zabić ten dedlajn*, „Dwutygodnik”, <http://www.dwutygodnik.com/artykul/7068-trzeba-zabic-ten-dedlajn.html>, dostęp: 18 maja 2017.

Tytuły prac cytowanych po raz pierwszy podawane są w przypisie w pełnym brzmieniu, wraz z nazwą wydawnictwa, miejscem i rokiem wydania. Przy ponownym cytowaniu pracy danego autora używamy zapisu skróconego używając skrótu „op. cit.” (jeśli w pracy pojawia się tylko jedno dzieło danego autora) lub początku tytułu zakończonym wielokropkiem (jeśli cytujemy więcej niż jedno dzieło danego autora). Np.

P. Korduba, op. cit., s. 130.

P. Korduba, *Ludowość...*, s. 130.

Cytując dzieło z poprzedniego przypisu, stosujemy skrót „Ibid.”. Gdy bezpośrednio po dziele danego autora cytujemy kolejne jego dzieło, zamiast nazwiska autora piszemy: „Idem” (w przypadku mężczyzny) lub „Eadem” (w przypadku kobiety).

Np.

P. Korduba, *Ludowość – leitmotiv polskiego wzornictwa*, „Herito”, nr 24/2016, s. 128.
Ibid, s. 130.

P. Korduba, *Ludowość – leitmotiv polskiego wzornictwa*, „Herito”, nr 24/2016, s. 128.
Idem, *Ludowość na sprzedaż. Towarzystwo Popierania Przemysłu Ludowego, Cepelia, Instytut Wzornictwa Przemysłowego*, Fundacja Bęc Zmiana, Narodowe Centrum Kultury, Warszawa 2013, s. 65.

P. Sparke, *As Long as it's Pink. The Sexual Politics of Taste*, Pandora/Harper Collins, London, San Francisco 1995, s. 30.

Eadem, *Design. Historia wzornictwa*, tłum. E. Gorządek, Wydawnictwo Arkady, Warszawa 2012, s. 92.

Bibliografia

Pracę kończy bibliografia, w której wymieniamy wszystkie opracowania i źródła, z których korzystaliśmy. Format jest taki sam, jak w przypisach, bez podawania numerów stron. Pozycje są uporządkowane alfabetycznie według nazwiska autorki / autora.

Redakcja tekstu

- osoby (autorzy, twórcy, projektanci itp.) wymieniane w tekście podawane są z pełnym imieniem i nazwiskiem, w przypisach podajemy inicjał imienia
- cytowane w tekście i przypisach fragmenty innych prac umieszczamy w cudzysłowie (bez kursywy); cudzysłowy powinny być polskie (dolny i górny); tekst cytowany w cytacie powinien być ujęty w tzw. żabki (« »)
- w tekście i przypisach tytuły książek, artykułów, utworów, filmów oraz dzieł artystycznych zapisujemy kursywą
- tytuły gazet i czasopism umieszczamy w cudzysłowie (bez kursywy)
- zwroty w języku obcym – łacińskie, angielskie itp. należy zapisać kursywą